

SANTA MARIA DE
PALAUTORDERA

PUNTUALIZAR

Senyor Director:

He llegit, a hores d'ara no massa sorprès, un escrit d'en D.E.F. parlant de Santa Maria de Palautordera. Exposava un enfrontament entre les dues responsables de les sardanes i membres del Congrés de Cultura Catalana, així com, després, d'incongruències aparents d'actituds personals específiques. Tot això, en el ja confús panorama, afegeix desconcert.

Santa Maria de Palautordera, al meu entendre, posseeix un considerable gruix cultural, sigui a través d'entitats i d'associacions, sigui a través de nombroses persones no afiliades en lloc.

Es una riquesa esmicolada, però, aquest gruix. Desconeixement de disponibilitats, desconfiances, por a desviacions d'objectius propis per influència d'altres, són realitats que fan inviable una actuació conjunta. Tothom tira pel seu tros i ningú no comparteix el seu.

Darrera d'això hi ha una gran força que es perd.

Tot i que no ve d'aquí el mal, potser val la pena mirar un per un els termes d'aquesta picabaralla. Diu D.E.F. "un moviment popular com és el Congrés". Es una afirmació correcta, excepte a Palautordera. Aquí no és, dissortadament "moviment popular", almenys suficientment popular perquè movilitzi a fer-se col·laboradors els que són simpatitzants. Pesa sobre les tasques del Congrés, com en tot el poble, la reserva general de no prendre partit per una o altra activitat, pel temor que la decisió sigui entesa com a una presa de partit contra els altres grups o els seus dirigents, o, també, com una afiliació a idees distintes a les de l'activitat en sí.

Un segon punt d'en D.E.F.: "(el Congrés) té com a principal fita la renaixença de la cultura del nostre poble". El mot "renaixença" és d'interpretació discutible. Crec que el Congrés pretén de sintetitzar l'alt nivell cultural català, ocultat fins fa poc, encara bandejat, però esponent de qualitats, per, d'ençà d'aquesta constatació, reclamar l'inalienable dret d'existir sòlidament i oficial. No pretén, el Congrés, crear la cultura sinó afirmar-la i accelerar el seu creixement i abast per divulgació i trencament de límits.

Ara, si s'enten "renixença" com recreació del ja existent, pot arribar-se a una revisió inútilment crítica i mancada d'història, del que, més o menys, ja funciona. I a ningú no li agrada que, de fora estant, se'l jutgi. La reacció immediata és el rebuig.

Insolidaritat de grups, reacció negativa: les dues raons potser han condicionat que les sardanistes refusessin de col·laborar en la promoció del Congrés. No les justifico i, com a sardanista, és un fet que em dol. I estic amb D.E.F. (avui potser G.H.I.) que ens haurien de consultar si s'atribueixen representació nostra. Així els ho demano ara, com també aprofito per demanar-los-hi que, en la pròxima "Anella", corregeixin que els passats organitzadors de l'Aplec eren privats. En la meua opinió era un dels disseminats grups, el Bitamènia, qui es convertia en fautor —no autor— d'un Aplec que mai no seria possible sense un amplíssim desig i ressò popular.

En la picabaralla segueix a s'hi fa entrar l'Alcalde i el Tinent d'Alcalde. El primer perquè va prohibir una duplictat d'acte a la plaça. Crec que D.E.F. ignora que la responsabilitat estava concedida a les sardanistes i que, atorgava aquesta, tenien prioritat. La qüestió va estar ben resolta, puig no podia imposar l'Alcalde unes presències no volgudes per les organitzadores. L'entesa corresponia als grups.

També hi entra el Tinent d'Alcalde. Com el seu superior en la Corporació, una cosa cal dir: són persones que, un a un, poden pensar el que vulguin ens agradi o no. No tenim cap dret a exigir que pensin i actuïn d'una determinada manera. I és lògic que usin del seu dret de comportar-se, individualment, com considerin millor. Com a veïns de Santa Maria de Palautordera, el que m'interessa és com actuen administrant-los. I per a mi ha estat satisfactori que, com a Corporació, s'hagin adherit al Congrés i, endemés, que ens cedeixin local per a les reunions i actes. I estaré satisfet el dia que, en resposta a un desig públic, facin un nou pas en la normalització del català, hi estiguin o no personalment d'acord. I ho dic, perquè, sovint, les actituds privades i les públiques poden ser contradictòries, tant en el cas democràtic d'haver d'aprovar idees no exactament teves, com en l'autocràtic on només els segurs criteris i la pròpia estimació forcen debats i dimissions.

Gràcies. Ben atentament, **Jordi Baiget**

EL CASINO DE GRANOLLERS

ACLAREIX:

Del Casino de Granollers-Club de Ritme, hem rebut una nota on vol aclarir diversos aspectes reportatge publicat en el número 17 de "LA VEU". Les puntualitzacions són les següents:

El Casino ha sol·licitat una hipoteca sobre el patrimoni de l'Entitat, per valor de 10.000.000 de pessetes a tornar en dot-

ze anualitats; hipoteca que, fins avui, encara no els ha estat concedida.

L'Ajuntament, ha promès, un ajut de 4.000.000 de pessetes, per a la renovació i posta en marxa de l'escenari italià; que, com és de suposar, el Casino agrairà i espera que arrivi el més aviat possible, però, que encara no té.

Es projecta de la Junta Directiva de l'Entitat de posar en marxa les representacions teatrals, no sigui a la pista o a l'escenari adequat de la millor manera possible; tot puntualitzant que no caldrà esperar l'any vinent per a fer-hi teatre.

CALDES

ENS FOTEN EL PARC

S'ha observat d'uns dies ençà que el parc situat a l'Estació, que fou demanat per tot el poble recolzant una campanya amb el nom de "L'Estació ha de ser un parc", està fent unes funcions que no són pas les pròpies. Doncs un parc no ha de servir per albergar instal·lacions de negocis (i no tenim res en contra d'aquestes d'empreses), tal com estem compromesos actualment.

Per simple deducció podem aventurar que si el Consistori ha permès això és de suposar que les parades de la F.Major també s'hi podran posar. No és aquesta la manera d'omplir el buit que veu a l'explanada. El que s'ha de fer és posar-hi, ara mateix, banc, gronxadors i la resta d'elements que fan que un parc sigui un parc i no una altra cosa.

No hi han, doncs, a Caldes, explotats per a instal·lar els arcs (o el que sigui sense atemptar a aquesta manera com uns arbres que hi poden que han sigut plantats?).

Davant de tot això, creiem convenient demanar a l'Ajuntament que (tot i que seves poques disponibilitats econòmiques) es cuidi de conservar el parc.

Uns calderers

LA C.N.T. NO PINTA

"Esta FFLL de Sindicatos de la C.N.T., para evitar confusiones y en prevención de posibles acciones legales. Queremos hacer público que en una asamblea general de afiliados, de fecha 10-1-77, se acordó por mayoría, no realizar pintadas con las siglas de la Confederación Nacional del Trabajo. Habiendo observado en algunas ocasiones pintadas posteriores a acuerdos tomados por los afiliados de la FFLL, hacemos pública esta nota manifestando que nada tiene que ver esta Confederación con las pintadas anteriormente citadas".